

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200432
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418200432.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N. S., A. R. D. C., dieťa matky: S. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. D. C., W. C. XXX/XX, zastúpená splnomocnenou advokátskou kanceláriou Špireková & Partners, s.r.o., so sídlom 965 01 Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 6, IČO: 47 232 811 a otca: M. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., S. XXX, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Luciou Sklenárovou, so sídlom Advokátska kancelária 965 01 Žiar nad Hronom, Ul. SNP 94, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca a odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 26P/24/2018-220 zo dňa 21.01.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 26P/24/2018-220 zo dňa 21.01.2019 vo výroku I. a II. m e n í tak, že otec M. M., nar. XX.XX.XXXX, je povinný platiť znížené výživné na maloletého syna M. M., nar. XX.XX.XXXX, a to vo výške 40,- eur mesačne, počnúc od 06.02.2018, so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch III., IV. a V. p o t v r d z u j e .

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť platiť znížené výživné na maloletého syna M. M., nar. XX.X.XXXX, a to vo výške 50,- eur mesačne, počnúc od 6.2.2018, so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom II. rozsudku súd uložil otcovi povinnosť nedoplatok na výživnom splatnom za obdobie od 6.2.2018 do 31.1.2019 vo výške 120,- eur zaplatiť v splátkach po 10,- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným k rukám matky s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky, bude mať za následok splatnosť celého nedoplatku. Výrokom III. rozsudku súd zrušil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia č. k. 26P/24/2018-60 zo dňa 8.2.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/37/2018 zo dňa 20.8.2018 a výrokom IV. rozsudku súd vyslovil, že sa týmto mení rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14.11.2011, právoplatný dňa 14.12.2011 a to v časti výšky výživného na maloletého M. M., nar. XX.X.XXXX. O trovách konania súd rozhodol výrokom V. rozsudku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že otec maloletého dieťaťa sa domáhal, aby súd rozhodol o znížení výživného, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14.11.2011 právoplatným dňa 14.12.2011 vo výške 130,- eur mesačne a to na sumu 30 % zo životného minima na nezaopatrované dieťa určené

osobitným zákonom, počínajúc odo dňa podania návrhu. Svoj návrh otec zdôvodnil skutočnosťou, že od posledných rozhodnutí došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane, nakoľko od 6.9.2017 bol uznaný za invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 80 %, v dôsledku čoho bol nútený ukončiť pracovný pomer. Zdravotné problémy však trvali už dlhšie predtým, kedy bol dlhodobo PN. Stav sa mu zhoršil 1.10.2016, kedy bol hospitalizovaný na D. G. v N. N. a následne v N., kde mu bola diagnostikovaná O. B.. Následne v máji 2017 mu bol zistený H. G.. V dôsledku týchto ťažkých diagnóz podstúpil veľké množstvo vyšetrení a podrobil sa dlhodobej liečbe, s ktorou boli spojené značné finančné náklady. Niektoré z liekov si musel hradiť sám. Nakoľko nemohol pracovať, poberal len nemocenské dávky. V návrhu otec uviedol, že od 6.9.2017 poberá invalidný dôchodok vo výške 274,60,- eur mesačne a iný príjem nemá. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozsudku konštatoval, že uznesením č.k. 26P/24/2018-60 zo dňa 8.2.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/37/2018 zo dňa 20.8.2018 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd znížil výživné otca na mal. syna M. M., nar. XX.X.XXXX, a to na sumu 40,- eur mesačne, počínajúc od podania návrhu dňa 6.2.2018, do rozhodnutia vo veci samej. Súd návrh posúdil podľa zákonných kritérií obsiahnutých v ustanoveniach § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a v spojení s ustanovením § 121 Civilného mimosporového poriadku. Súd prvej inštancie potom na základe vykonaného dokazovania uviedol, že rodičia maloletého dieťaťa sú bývalí manželia, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/61/2011 zo dňa 14.11.2011, právoplatným dňa 14.12.2011, ktorým bol maloletý M. M. na čas po rozvoде zverený do výchovy a opateru matky a výživné otca bolo určené vo výške 130,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca malo maloleté dieťa S. rokov a začalo navštevovať X. ročník základnej školy. Matka dosahovala v poslednom posudzovanom období čistý príjem zo zamestnania 900,- eur mesačne. Otec bol SZČO, pričom za rok 2010 vykázal základ dane v sume 4.826,56,- eur. Neskôr bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12P/12/2013-334 zo dňa 25.1.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/21/2017 zo dňa 16.8.2017, právoplatným dňa 26.9.2017, ktorým došlo k zníženiu výživného, avšak len za obdobie od 26.8.2013 do 27.2.2015, a to na sumu 100,- eur mesačne. Otcovi bola zároveň určená povinnosť zaplatiť nedoplatok na výživnom splatnom za obdobie od 26.8.2013 do 27.2.2015 v celkovej sume 632,29,- eur v mesačných splátkach po 30,- eur splatných spolu s bežným výživným. Súd mal preukázané zo spisu sp. zn. 12P/12/2013, že otec bol v období od 1.10.2016 práceneschopný a jeho PN trvala i v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne mal nárok na nemocenské vo výške 7,34,- eur na deň. Od 1.1.2014 do 1. júla 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi. V čase od 2.9.2015 bol evidovaný ako zamestnanec v pracovnom pomere. Na základe vykonaného dokazovania potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného na maloletého syna M. M. je čiastočne dôvodný. Okresný súd po porovnaní všetkých rozhodujúcich okolností v čase predchádzajúceho rozhodnutia a v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie zistil, že došlo k podstatným zmenám pomerov a to na strane rodičov, ako aj maloletého dieťaťa. Výživné na maloleté dieťa bolo naposledy určené pred vyše siedmimi rokmi. Maloletý bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vo veku XX,X roka a navštevoval X. ročník základnej školy. Matka je naďalej zamestnaná v spoločnosti Z. d.d. - P. R., so sídlom v N. a jej priemerná čistá mzda za obdobie od mesiaca 11/2017 do 10/2018 predstavuje 1.854,- eur mesačne. U otca nastala tá zmena, že mu bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne priznaný invalidný dôchodok od 6.9.2017 vo výške 274,60,- eur mesačne a aktuálna výška jeho invalidného dôchodku v čase rozhodovania bola 281,80,- eur mesačne. Podľa odborného posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 6.9.2017 bola u neho určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na XX %. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu je diagnóza O. B., ťažká generalizovaná forma. Okrem tohto ochorenia však otec trpí i ďalšími vážnymi zdravotnými problémami, absolvoval P. liečbu, má problémy so R.. Tvrdenia matky, že zo strany otca ide o umelo zhoršený zdravotný stav súd vyhodnotil ako zjavne neopodstatnené, pretože v predošlom konaní vedenom pod sp. zn. 12P/12/2013 bolo znaleckým dokazovaním ustálené, že jeho schopnosť zamestnať sa bola znížená v rozsahu XX až XX %, avšak jednalo sa o celkom iné diagnózy, ako je tomu v súčasnosti. Následne sa zdravotný stav otca začal výrazne zhoršovať, kedy bol od 1. októbra 2016 hospitalizovaný v nemocnici v N. N. a následne v Univerzitnej nemocnici F. a bola mu zistená diagnóza O. B.. Toto ochorenie a jeho vplyv na pracovnú schopnosť otca ešte nemohli byť v čase predošlého rozhodnutia hodnotené, avšak v tom čase pri rozhodovaní o výške výživného súdy zobrali do úvahy potenciálne možnosti a schopnosti na strane otca, keďže v tom čase ešte nebol invalidný a teda nestratil schopnosť pracovať. Neskôr sa však jeho zdravotný stav objektívne a zásadne zhoršil, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na XX %. Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že od

predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom výdavky na maloleté dieťa nesporne vzrástli a to z dôvodu vyššieho veku, školskej dochádzky na X. stupni ZŠ, zdravotných problémov dieťaťa, rozširujúcich sa záujmových a voľnočasových aktivít, ako i nárastom celkových životných nákladov. Súd potom zhrnul, že v zmysle ustanovení Zákona o rodine pri rozhodovaní o výživnom musí súd okrem odôvodnených potrieb oprávnenej osoby zohľadňovať aj reálne možnosti a schopnosti na strane povinného a jeho celkovú životnú úroveň. Plnenie vyživovacej povinnosti nemá viesť k tomu, aby sa povinný rodič sám dostal do hmotnej núdze resp., aby sa ocitol v situácii, kedy nebude schopný uhrádzať napr. doplatky za lieky či iné náklady súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. V danom prípade mal súd za nepochybné, že súčasné pomery na strane otca neumožňujú, aby si naďalej plnil vyživovaciu povinnosť stanovenú vo výške 130,- eur mesačne. Táto suma dosahuje takmer polovicu jeho invalidného dôchodku, čo je z dlhodobšieho hľadiska neudržateľné. V minulosti otec mohol objektívne dosahovať príjmy zo zamestnania alebo i samostatnej zárobkovej činnosti, no v súčasnosti vzhľadom na svoj zdravotný stav takúto možnosť reálne nemá. Naproti tomu na strane matky sa v porovnaní s rozhodujúcim obdobím v čase predchádzajúceho rozhodovania zmenili pomery v pozitívnom smere. Priemerný mesačný príjem matky sa oproti posudzovanému obdobiu v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/61/2011 zvýšil viac ako dvojnásobne a od konania vedenom pod sp. zn. 12P/12/2013 došlo ku zvýšeniu jej zárobku o viac ako 600,- eur. Mesačný príjem matky v súčasnosti je približne 6,5 krát vyšší ako príjem otca. Súd preto vyhovel návrhu otca, aj keď nie v celom rozsahu a rozhodol o znížení výživného na sumu 50,- eur mesačne, počínajúc odo dňa začatia konania. Príjem otca z invalidného dôchodku nie je na takej nízkej úrovni, aby odôvodňoval určenie iba minimálneho výživného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine tak, ako to otec navrhoval. Súčasne súd konštatoval, že znížením výživného nedôjde k ohrozeniu vyživovacích potrieb maloletého dieťaťa, keďže matka dosahuje zo zamestnania dostatočne vysoké príjmy a časť potrieb dieťaťa je pokrytá i rodinnými prídavkami a daňovým bonusom, ktoré sú vyplácané matke. U otca pritom po zaplatení výživného v určenej sume 50,- eur zostane len čiastka málo prevyšujúca sumu zákonom stanoveného životného minima na plnoletú fyzickú osobu. S poukazom na ustanovenie § 363 CMP súd zároveň výrokom III. zrušil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, keďže vyhlásením rozsudku zanikli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Nakoľko súd výživné znížil odo dňa začatia konania od 6.2.2018, ku ktorému dňu už nepochybne bola preukázaná zmena pomerov účastníkov, pričom za toto obdobie otec platil výživné po 40,- eur mesačne v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, súd vyčíslil za obdobie február 2018 až január 2019 nedoplatok na výživnom vo výške 120,- eur a súd otcovi s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 4 CSP povolil zaplatiť nedoplatok na výživnom v splátkach po 10,- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným (výrok II. rozsudku). O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 57 CMP a výrokom V. rozsudku vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa (v celom rozsahu), ako aj otec maloletého dieťaťa (voči výrokom I., II. a III.).

3. Matka v odvolaní namietala, že nie je pravdou, že by na strane otca nastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozsudku o výživnom. Otec maloletého mal už v čase posledného rozhodnutia o výživnom pozastavenú živnostenskú činnosť (odo dňa 25.07.2012) a podľa jeho vlastného vyjadrenia bol nútený pozastaviť činnosť práve z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov a bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Napriek týmto skutočnostiam sa s matkou dňa 31.07.2012 dohodol na výživnom vo výške 130 eur mesačne. Aj v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom v konaní vedenom pod sp. zn. 12P11212013 bolo znaleckým dokazovaním ustálené, že jeho schopnosť zamestnať sa bola znížená na XX% a otec ďalej platil výživné v sume 130 eur/mesačne. V čase posledného rozhodovania súdu bol otec maloletého nezamestnaný a čiastočne invalidný a matka argumentuje, že otec v dôsledku priznania invalidity nebol nútený ukončiť pracovný pomer. Ďalej matka argumentuje, že napriek skutočnosti, že otec je podľa jeho tvrdenia viac ako 2 roky invalidný, naďalej je vedený na webovej stránke spoločnosti V. - Z., s.r.o. (G.) ako P. R. a naďalej používa firemné vozidlo. Navyše invalidný dôchodca a občan R. môže pracovať neobmedzene, pokiaľ mu to jeho diagnóza a postihnutie dovoľuje. Invalidný dôchodca a občan R. môže byť evidovaný aj na úrade práce a taktiež môže požiadať úrad práce o príspevok na podnikanie, zamestnanie sa, príspevok pre osobného asistenta alebo príspevok na založenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska. Matka zdôraznila, že zmena nastala najmä na strane maloletého, nakoľko výživné bolo naposledy určené viac ako 8 rokov dozadu. Jeho nároky a potreby sa odvtedy radikálne zmenili smerom nahor, avšak napriek zvýšenému príjmu matky nie je zrejmé, prečo by mala matka znášať takmer všetky výdavky týkajúce sa maloletého. Je síce pravdou, že príjem matky je vyšší ako príjem otca, avšak je

potrebné prihladiť na to, že matka zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť o dieťa. Otec sa so synom vôbec nestretáva a nad rámec výživného mu žiadnym spôsobom neprispieva a o syna vôbec nejaví záujem. Rozhodnutie súdu je podľa názoru matky v rozpore s právnymi predpismi, ako aj so spravodlivosťou a matka preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a návrh otca v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodný, alternatívne vec vrátil súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie veci.

4. Otec v odvolaní namietal predovšetkým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Právna zástupkyňa otca na pojednávaní dňa 21.01.2019 trvala na vykonaní dokazovania lustráciou príjmu matky a preukázanie súdu predpisu mesačných úhrad od bytového spoločenstva. Tieto dôkazy súd nevykonal, pričom ich vykonaním sa mal preukázať skutočný príjem matky (nie len za predložené mesiace z výplatných pásov, kde nie sú napr. zohľadnené trináste alebo štrnáste platy) a jej skutočné výdavky, nakoľko v byte, ktorý má v osobnom vlastníctve, nebýva, pretože býva u svojich rodičov s ktorými aj zdieľa náklady na bývanie. Otec uviedol, že so znížením výživného na sumu 50,- eur nemôžem byť úplne spokojný, preto prosí o opätovné prehodnotenie a posúdenie jeho situácie. Všetky podklady o svojich príjmových pomeroch a zdravotnom stave vydokladoval do súdneho spisu. Zníženie výživného na 50,- eur/mesiac a doplatok 10,- eur/mesiac zmeškaného výživného, celkovo tak 60,- eur/mesiac, je pre neho takmer likvidačné. Jeho mesačný príjem je 281,80 eur invalidný dôchodok. Táto suma je pod hranicou chudoby. Po odpočítaní mesačných nákladov len na nevyhnuté lieky (priložený aktuálny doklad v sume 91,40 eur) a po zaplatení 60,- eur výživného otcovi zostane na zabezpečenie svojich potrieb suma 130,40 eur, ktorá nie je ani životným minimom v Slovenskej republike. Otec namietá, že by sa dostal do situácie, kedy by nebol schopný plniť si všetky svoje záväzky, čo môže byť posudzované až v trestnoprávnej rovine. Otec zdôraznil, že sa nevyhýba vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi a zároveň si uvedomuje jeho potreby, avšak jeho životná situácia je zlá a suma výživného je pre neho neúnosná. Jeho zdravotný stav je vážny a neustále je v liečbe a ako dôkaz k svojmu odvolaniu otec priložil aj posledný pokladničný blok, ktorým si zakupoval potrebné lieky. Lustráciou v Sociálnej poisťovni bolo naopak preukázané, že matka má príjem, ktorý je 3-násobkom priemernej mzdy v národnom hospodárstve SR. Z takéhoto príjmu nemôže mať problém pokryť všetky finančné požiadavky na kvalitný rast a vývin ich syna. Pri príjme matky maloletého nemôže byť pre ňu rozhodujúce 20,- eur či ich má alebo nie, avšak pre otca aj rozdiel 10,- eur na bežnom výživnom a 10,- eur na zameškanom výživnom je otázkou možnosti zabezpečenia jeho základných potrieb. V závere odvolania otec dieťaťa poprosil o ľudský pohľad na jeho situáciu, v ktorej sa ocitol bez vlastného pričinenia. Vždy si plnil všetky svoje záväzky riadne a včas. Z uvedeného dôvodu prosí o zníženie výživného na sumu 40,- eur tak, ako bolo rozhodnuté v neodkladnom opatrení.

5. Matka v reakcii na odvolanie otca uviedla, že súd pri zisťovaní jej príjmu riadne vykonal všetky potrebné dôkazy a príjem matky bol riadne preukázaný s tým, že jej priemerná čistá mzda za obdobie od mesiaca 11/2017 do 10/2018 predstavuje 1.854,- eur mesačne. Matka uviedla, že nemá žiadne iné príjmy okrem príjmu od zamestnávateľa, pričom nepoberá žiadny trinásty ani štrnásty plat. V žiadnom prípade nemôže byť braná do úvahy (tak ako to navrhuje otec) hrubá mzda matky, pretože táto neodrzkadľuje reálny príjem a je potrebné prihliadať len na čistú mesačnú mzdu matky. Navyše je potrebné prihliadnuť aj na zabezpečovanie osobnej starostlivosti matky o maloleté dieťa, pričom otec sa o syna vôbec nezaujíma a okrem výživného žiadnym iným spôsobom neprispieva na maloletého. Matka uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie otca, že by matka bývala spolu s maloletým u starých rodičov, čo napokon preukázala aj správa kolízneho opatrovníka, ktorý matku osobne navštívil. Kolízny opatrovník vo svojej správe taktiež uviedol, že otec býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou a má širokú, dobre zabezpečenú rodinu a teda môže prispievať na výživu maloletého aj vyššou sumou. Matka uviedla, že maloletý je mimoriadne nadaný študent, ktorý bol prijatý do A. ročníka X - ročného vzdelávacieho programu na N. B. V. G. v N. S., rovnako ako bol prijatý aj na B. O. G. v N. N. na N. štúdium. Z uvedeného vyplýva nielen nadpriemerné nadanie a výsledky maloletého, ale aj náklady s tým súvisiace (doprava, ubytovanie, učebnice, školské pomôcky). Matka v celom rozsahu popiera tvrdenia otca, že nemôže prispievať vyššou sumou, resp. ani súdom určenou sumou, nakoľko je to pre neho takmer likvidačné a opakovane uvádza okolnosti, ktoré už boli obsiahnuté v jej odvolaní. Do svojej momentálnej situácie, kedy mu je vyplácaný nízky invalidný dôchodok, sa otec podľa názoru matky dostal aj vlastným pričinením, nakoľko aj v období, keď bol SZČO, umelo upravoval svoje daňové priznania (čo aj sám potvrdil v konaní), čím platil nízke alebo žiadne odvody a bol mu potom priznaný invalidný dôchodok v nízkej sume. Matka zotrvala na tvrdení z odvolania, že otec môže aj v súčasnosti ako invalidný dôchodca a občan

R. pracovať neobmedzene, pokiaľ mu to jeho diagnóza a postihnutie dovoľuje a môže byť evidovaný aj na úrade práce. Rovnako tvrdenie otca, že len na lieky minie mesačne 91,40 eur sa podľa názoru matky nezakladá na pravde. Matka následne vo vyjadrení detailne položkovito uviedla jednotlivé lieky a vyčíslila, že reálne mesačné náklady otca v súvislosti s liekmi sú maximálne vo výške 46,89 eur (čo je rozdiel oproti nemu deklarovanej sume o 44,51 eur). Výpočty matky boli vykonané na základe informácií uvádzaných o liekoch a doplatkoch zverejnené a dostupné na stránke MZ SR. Navrhuje preto prihladiť na jej odvolanie a návrh otca zamietnuť ako nedôvodný, prípadne vrátiť vec súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že pokiaľ matka namieta, že by na jeho strane nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozsudku, toto popiera. Súdu jednoznačne preukázal zmenu svojich pomerov týkajúcich sa rapídneho zhoršenia jeho zdravotného stavu a viacerých diagnóz. Z listinných dokladov, ktoré v konaní predložil, je preukázané, že k výraznej zmene jeho pomerov došlo v októbri 2016, kedy mu diagnostikovali závažné ochorenie. V tomto období riadne pracoval na pracovnú zmluvu a práceneschopný bol do septembra 2017, kedy bol uznaný za plne invalidného. Z dôvodu vážnych zdravotných problémov, ktoré sú v plnom rozsahu doložené v spise, bol nútený rozviazať pracovný pomer, lebo nebol schopný ďalej vykonávať prácu obchodného zástupcu. Otec poprel tvrdenia matky v odvolaní, že by bol v čase posledného rozhodnutia o výživnom vzťahujúcom sa k maloletému (rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 31.07.2012, sp.zn. 9P 85/2012) čiastočne invalidný (neexistuje žiadne právoplatné rozhodnutie Sociálnej poisťovne o určení miery invalidity). Zároveň nie je pravda, že by sa bol dohodol o výživnom vo výške 130,- eur, čo jednoznačne vyplýva zo spisu OS Žiar nad Hronom zn. 9P 85/2012, pretože výživné určoval súd. Otec taktiež popiera tvrdenia matky o tom, že naďalej pracuje v spoločnosti V. - Z. s.r.o. ako P. R. a používa služobné vozidlo. Skutočnosť, že figuruje na webovej stránke spoločnosti, nie je dôkazom o vykonávaní pracovnej činnosti, ktorú by ani reálne nedokázal vykonávať vzhľadom na moje diagnózy. Navyše otec súdu predložil vyjadrenie pani R. a vysvetlenie vzniknutej situácie v spoločnosti V. - Z. s.r.o.. Pokiaľ matka maloletého tvrdí, že „invalidný dôchodca a občan R. môže pracovať neobmedzene, pokiaľ mu to diagnóza a postihnutie dovoľuje“, toto konštatovanie je pravdivé, podstatným je však to, že „pokiaľ mu to diagnóza a postihnutie dovoľuje“. Otec uviedol, že jeho všetky diagnózy sú objektívne preukázané lekárskymi správami, tieto sa nedajú ani predstierať a ani vymyslieť, sú objektívnou skutočnosťou, ktorú matka stále popiera. Ako vyplýva z predložených dokladov, trpí vážnym D. ochorením (O.), je P. pacient, pri operácii utrpel A. (P.) H. Z. A., čím sa mu výrazne znížila kapacita A. (toto poškodenie je nezvratné), má Y. A. P. a chodí na injekcie do P., aby vôbec niečo S. a napokon pri poslednom vyšetrení mu diagnostikovali na W. P. B. (R. R. - ochorenie ktoré je nezvratné a môže dôjsť k celkovej strate R.). Minimálne dve z týchto diagnóz sú ohrozujúce život a ostatné vážne znižujú kvalitu a uplatnenie v spoločenskom a aj profesnom živote. Otec opakovane zdôraznil, že sa nevyhýba vyživovacej povinnosti a aj keď došlo na strane maloletého k zmene pomerov, jeho schopnosti a možnosti dosiahnuť vyšší príjem, z ktorého by bol schopný platiť vyššie výživné, sú vzhľadom na jeho diagnózy obmedzené. Opätovne poukázal na to, že v súčasnosti je jeho jediný príjem z invalidného dôchodku, z ktorého musí pokryť nielen výživné na syna, ale aj svoje nevyhnutné potreby, lieky (120 eur mesačne), stravu a ďalšie náklady, ktoré uviedol. Po ich uhradení sa dostáva finančne hlboko pod úroveň chudoby. Z uvedených dôvodov tvrdenia matky uvádzané v jej odvolaní zo dňa 27.02.2019 popiera a má za to, že tieto nepravdivé tvrdenia účelne využíva na očiernenie jeho a v ďalšom zotrváva na svojom odvolaní a jeho dôvodoch, pre ktoré navrhol zmeniť rozsudok prvoinštančného súdu a znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na sumu 40, - eur mesačne.

7. Matka v reakcii na vyjadrenie otca k jej odvolaniu uviedla, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších vyjadrení, tak písomných, ako aj ústnych, vrátane podaného odvolania. K tvrdeniu otca ohľadom svojho zlého zdravotného stavu matka opätovne upriamila pozornosť súdu na skutočnosť, že už v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12P/12/2013 rozsudkom zo dňa 25. 01. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17CoP/21/2017 zo dňa 26. 08. 2017, právoplatným dňa 26. 09. 2017, bolo podľa znaleckého dokazovania ustálené, že schopnosť otca zamestnať sa bola znížená o XX %, pričom otec mal doložený len príjem 10 eur mesačne. Napriek uvedenému ďalej platil výživné v sume 130 eur mesačne. Navyše otec, ako uvádza vo svojom vyjadrení, je od september 2017 plne invalidný. V dôsledku uvedeného má matka maloletého za to, že tvrdenia otca sa nezakladajú na pravde a je schopný platiť súdom určené výživné. Vykonaným dokazovaním, ako aj samotným vyjadrením otca je preukázané, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom bola situácia na strane otca v podstate

rovnaká, ako je tomu dnes. Otec bol PN do septembra 2017, kedy bol uznaný plne invalidný a matka tak má za to, že od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného, nenastala na strane otca zmena pomerov. Matka opätovne poukázala predovšetkým na zmenu pomerov na strane maloletého, nakoľko výživné k maloletému bolo naposledy určené viac ako 8 rokov dozadu. Na strane maloletého teda nastala zmena okolností, nakoľko jeho nároky a potreby sa odvtedy radikálne zmenili smerom nahor, avšak napriek zvýšenému príjmu matky nie je zrejmé, prečo by mala matka znášať takmer všetky výdavky týkajúce sa maloletého. Je síce pravdou, že príjem matky je vyšší ako príjem otca, avšak je potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že matka zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť o dieťa. Na záver matka v celom rozsahu popiera tvrdenia otca, že by „nepravdivé tvrdenia účelne využívala na očiernenie jeho osoby v snahe zaviesť odvolací súd“. Je to práve otec, ktorý sa už v minulosti snažil fiktívne znížiť svoj skutočný príjem, aby nemusel platiť zvýšené výživné na maloleté dieťa, nakoľko deklaroval len príjem 10 eur/mesačne na základe Dohody o pracovnej činnosti uzatvorenej v tom čase so svojou priateľkou, no v skutočnosti otec vykonával prácu - služby dodávateľským spôsobom - pre spoločnosť V. - Z., s.r.o. (ktoré fakturovala jeho priateľka). Rovnako aj v súčasnosti sú mnohé jeho vyjadrenia nepravdivé, napr. tvrdenie otca, že len na lieky minie mesačne až 120 eur, pretože matka preukázala v poslednom vyjadrení k odvolaniu otca, že reálne mesačné náklady otca v súvislosti s liekmi sú maximálne vo výške 46,89 eur.

8. Na vyjadrenie matky k jeho vyjadreniu opätovne reagoval otec maloletého dieťaťa a rozporoval všetky tvrdenia matky v plnom rozsahu. K vyjadreniam matky o výške jej príjmu otec zhodne so svojim odvolaním uviedol, že v konaní bolo preukázané lustráciou v Sociálnej poisťovni, že príjem matky je cez 3000,- eur mesačne. Matkou predložené doklady o príjme - výplatné pásky boli zavádzajúce, pretože neodzrkadľovali celoročný príjem, z tohto dôvodu otec aj navrhoval vykonať dôkaz predložením výplatných pásov za celé relevantné obdobie a nie len výplatné pásky s najnižším príjmom, ktoré nezohľadňovali napr. 13. a 14. plat, alebo príplatky. K pracovnej pozícii, ktorú matka vykonáva, sa viažu aj ďalšie nepeňažné bonusy, ako služobné auto, ktoré môže vyžívať na súkromné účely, služobný telefón, internet. Z týchto dôvodov má za to, že jej mesačný príjem je dostatočný na to, aby zabezpečil nevyhnutné potreby syna. K vyjadreniu matky, že má širokú rozvetvenú a finančne zabezpečenú rodinu otec uviedol, že žije v spoločnej domácnosti so XX ročnou matkou, ktorá je na starobnom dôchodku, ktorá mu výrazne pomáha a osobne sa o neho stará v chorobe a nie je schopná mu pomáhať ešte aj s výživným na maloletého. Požiadavka matky, aby sa na výživnom podieľala rodina, nemá žiadny právny podklad a bola by v rozpore so zákonom, nakoľko vyživovaciu povinnosť má otec a nie jeho rodinní príslušníci. Otec ozrejmil, že k pozastaveniu živnostenského oprávnenia došlo z dôvodu zdravotných problémov, ktoré mu už aj v tom čase zabraňovali vykonávanie živnosti. Nakoľko aj v predošlom konaní matka spochybňovala jeho zdravotný stav, bol vypracovaný znalecký posudok súdnym znalcom, v ktorom boli jeho zdravotné problémy potvrdené. K vyjadreniu matky k rozsudku sp. zn. 17CoP/21/2017 zo dňa 26.08.2017 otec uviedol, že jej vyjadrenie je zavádzajúce a nezakladá sa na pravde. V tomto čase bol riadne zamestnaný, v spise je doložená pracovná zmluva a v tom čase bol na dlhodobej PN na základe nových vážnych diagnóz, pre ktoré je teraz na plnom invalidnom dôchodku s mierou poklesu XX % - tak ako to vyplýva z vykonaného dôkazu a to rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní invalidity. Otec popiera vyjadrenia matky o fiktívnom znižovaní príjmu, sú zavádzajúce, nezakladajú na pravde a nijako nie sú preukázané. Pracoval na riadny pracovný pomer a invalidný dôchodok sa vypočítava zo všetkých odpracovaných rokov, čo je v jeho prípade 17 rokov, ktoré mal v čase nadobudnutia invalidného dôchodku odpracované. K vyjadreniu matky, že môže pracovať v súbehu s poberaním invalidného dôchodku otec opätovne poznamenal, že tieto tvrdenia sú síce pravdivé, ale s prihliadnutím na podmienku, pokiaľ to zdravotný stav dovoľuje. Vzhľadom na množstvo jeho diagnóz a ich závažnosť nie je možné, aby aktívne pracoval. K spochybňovaniu matky o ním uvádzaných výdavkoch na lieky otec uviedol, že matka nemá medicínske vzdelanie, aby mohla popisovať dávkovanie a druhy liekov, ktoré má užívať. Druhy liekov, ako aj dávkovanie, boli jednoznačne doložené do spisu prostredníctvom lekárskeho správ, ktoré sú nespochybniteľné. Aj sprievodné a cestovné náklady na cesty do medicínskych zariadení v N., v N. N., vo R., v O., v N., v R., v D. a R. D. C., sú preukázateľne vydokladované na základe výpisu z účtu poistenca priloženého v spise.

9. Matka v následnej reakcii na otcove vyjadrenie označila tvrdenia otca za nepravdivé a účelové a zopakovala svoje predošlé vyjadrenia. Ako nové uviedla len vyjadrenie, že nie je pravdou, že by požadovala, aby sa na výživnom podieľala rodina otca maloletého. Samotný otec v ďalších súdnych konaniach uvádzal, že si ako rodina vzájomne pomáhajú, poskytujú si vzájomne rôzne pôžičky a teda je logické očakávať, že mu rodina pomôže s jeho nákladmi na život, aby on mohol platiť riadne výživné

na maloletého. Matka v celom rozsahu ďalej popiera tvrdenia, že nemôže prispievať na výživné vyššou sumou, resp. ani súdom určenou sumou, nakoľko je to pre neho takmer likvidačné. Následné vyjadrenia matky sú obsahovo totožné, ako matka prezentovala v predošlých vyjadreniach a vo svojom odvolaní. K tvrdeniu otca, že vzhľadom na množstvo diagnóz a ich závažnosť nemôže aktívne pracovať matka uviedla, že v žiadnom rozhodnutí Sociálnej poisťovne, alebo v inom rozhodnutí, nie je uvedené, že by otec nemohol pracovať. K tvrdeniu otca, že matka nemá medicínske vzdelanie, aby mohla spochybňovať otcovými uvádzanými výdavkami na lieky, matka poznamenala, že na výpočet nákladov na liečbu, ako aj na cestovné s tým spojené, nie je potrebné medicínske vzdelanie. Ide o verejne dostupné a overiteľné oficiálne informácie uvedené na stránke Ministerstva zdravotníctva SR.

10. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky i otca konštatoval predošlé súdne rozhodnutia týkajúce sa maloletého dieťaťa. Uplynula doba osem rokov, odkedy otec dieťaťa bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 130 eur mesačne (s výnimkou obdobia od 26. 8. 2013 do 27. 2. 2015, kedy mu bola znížená vyživovacia povinnosť na sumu 100 eur mesačne). Maloletý M. v uvedenom období v roku 2011 navštevoval A. stupeň základnej školy. V súčasnosti je žiakom W. stupňa základnej školy, je žiakom X. ročníka. Kolízny opatrovník uviedol, že maloletý je fyzicky i psychicky vyspelejší a vzrástli jeho životné náklady. Od uvedeného obdobia sa zvýšili na mal. M. náklady na jeho obuv, odievanie, stravu, hygienické potreby, školské potreby, záujmovú činnosť i náklady spojené s lekárskou starostlivosťou. Osobnú starostlivosť o mal. M. v uvedenom období zabezpečovala a v súčasnosti naďalej zabezpečuje matka. Počas pracovnej zaneprázdnenosti matky osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečujú starí rodičia z matkinej strany. Maloletý je dispenzarizovaný vo viacerých špecializovaných ambulanciách. Kolízny opatrovník zhodnotil maloletého M. ako dieťa, ktoré po všetkých stránkach pozitívne napreduje. Maloletý vyniká v V. jazyku, pričom výborné školské výsledky dosahuje vo všetkých vyučovacích predmetoch, zúčastňuje sa rôznych olympiád a úspešne reprezentuje školu. Maloletý má rád okrem V. aj bicyklovanie, lyžovanie, čítanie kníh a taktiež sa venuje grafickým úpravám na počítači, či A.. V čase posledného rozhodovania súdu. bola matka mal. M. zamestnaná u zamestnávateľa Z. a dosahovala čistý príjem za sledované mesiace august 2016 až november 2016 v priemernej výške 1246,87 eur mesačne. V súčasnosti je matka zamestnaná u toho istého zamestnávateľa s čistým príjmom za sledované mesiace máj 2018 až október 2018 vo výške 1750 eur mesačne. Od posledného rozhodovania súdu o výživnom bol otec maloletého od 1. 10. 2016 práceneschopný a bol poberateľom nemocenských dávok vo výške 7,34 eur/deň (v priemere 220,20 eur mesačne). V prípade, že by otec dieťaťa v uvedenom období žiadal o posúdenie invalidity, mal by zníženú mieru schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozmedzí XX % až XX. % pri diagnóze degeneratívne zmeny na Y. a O. A. s trvalým ťažkým postihnutím funkcie a často recidivujúcimi dlhotrvajúcimi prejavmi dráždenia nervov a svalov, ťažkou poruchou statiky a dynamiky Y., s výraznou poruchou Z. G.. Dňom 6.9.2017 bol otcovi priznaný invalidný dôchodok vo výške 274,60 eur mesačne a bola mu určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o XX % v porovnaní so zdravým občanom. V súčasnosti je výška invalidného dôchodku otca dieťaťa vo výške 281,80 eur mesačne. Po takomto zhrnutí faktov potom kolízny opatrovník uviedol, že je nepochybné, že otcovi dieťaťa jeho nepriaznivý zdravotný stav neumožňuje zvýšiť svoj aktuálny príjem zárobkovou činnosťou. Otec dieťaťa však žije spoločne so svojou matkou v rodinnom dome, na potreby domácnosti prispieva jednou polovicou matka otca dieťaťa. S ostatnými výdavkami otcovi dieťaťa pomáhajú jeho matka, sestry i rodina. Otec má podporu svojej rodiny a tak potenciál otca dieťaťa nadobúdať príjmy a uhrádzať svoje záväzky je tým zvýšený. Kolízny opatrovník v závere vyjadrenia k odvolaniam otca aj matky zhrnul, že u dieťaťa, matky i otca došlo k podstatným zmenám pomerov a preto odporúča Krajskému súdu v Banskej Bystrici, s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného - otca maloletého, napadnutý rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom potvrdiť.

11. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec len v stručnosti uviedol, že vzhľadom na to, že kolízny opatrovník v podstate zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach, nemá čo viac k jeho vyjadreniu uviesť a takisto sa pridrižiava doterajším vyjadreniam, ako i odvolaniam, ktoré podal. Taktiež pokiaľ ide o posledné vyjadrenie matky, otec v plnom rozsahu poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 06.05.2019, v ktorom sa podrobne vyjadril k jednotlivým tvrdeniam matky, ktoré sa len opakujú. K ostatným podstatným skutočnostiam sa takisto dostatočne vyjadril v prechádzajúcich podaniach, na ktorých trvá.

12. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej „CMP“ a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením

§ 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu vo výroku I. podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, výrok II. rozsudku v nadväznosti na zmenu výroku I. zrušil a rozsudok vo výrokoch III., IV. a v závislom výroku V. o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa ustanovenia § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

14. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Vychádzajúc z ustanovenia § 111 písm. c/ CMP, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o výžive maloletého.

16. Podľa ustanovenia § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17. Podľa ustanovenia § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery, alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

18. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Podľa § 62 ods. 4, 5 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

22. Nová úprava vyživovacej povinnosti povinného rodiča je opodstatnená len za predpokladu, ak má súd jednoznačne a spoľahlivo v konaní preukázané, že pomery na strane povinného či oprávneného sa zmenili do takej miery, že predchádzajúce rozhodnutie o výživnom už nezodpovedá schopnostiam a možnostiam povinného rodiča a odôvodneným potrebám nezaopatreného dieťaťa. Ak však od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom uplynula dlhšia doba, už táto skutočnosť je sama osebe relevantným dôvodom opodstatňujúcim novú úpravu výšky príspevku povinného rodiča na výživu nezaopatreného dieťaťa, pretože vývoj životných nákladov, ako aj miera odôvodnených potrieb dieťaťa v časovom horizonte niekoľkých rokov má nesporne stúpajúcu tendenciu, ktorú je súd povinný zohľadniť. Odvolací súd poznamenáva, že takáto časová okolnosť sa vzťahuje aj na dané konanie, pretože od právoplatnosti posledného relevantného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti do podania návrhu otca na zníženie určeného výživného uplynula doba viac ako siedmych rokov.

23. Odvolací súd konštatuje, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletému M. M., nar. XX.XX.XXXX, posudzovaná a určená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C 61/2011-44 zo dňa 14. 11. 2011 (právoplatným 14. 12. 2011), ktorým bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené, dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa bol zaviazaný prispievať na výživné sumou 130 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom pod spisovou značkou 12P

12/2013-334 zo dňa 25. 1. 2017 súd konanie v časti zníženia výživného od podania návrhu do 25. 8. 2013 a za obdobie od 28. 2. 2015 naďalej zastavil a rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu mal. M. zníženým výživným zo sumy 130 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne len za obdobie od 26. 8.2013 do 27.2.2015. Súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 17CoP 21/2017-362 zo dňa 16. 8.2017 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o znížení výživného na maloletého zo sumy 130 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne v období od 26. 8. 2013 do 27. 2. 2015 (druhý výrok) a vo výroku o zameškanom výživnom (štvrtý výrok), potvrdil.

XX. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z citovanej právnej úpravy a porovnaním pomerov na strane tak rodičov maloletého dieťaťa, ako aj samotného dieťaťa, konštatoval podstatné zmeny pomerov a to tak na strane otca, matky, ako aj maloletého dieťaťa. Pokiaľ zákonná úprava pre zmenu (zníženie či zvýšenie, prípadne aj zrušenie) rozhodnutia o vyživovacej povinnosti vyžaduje preukázanie zmeny okolností majúcej vplyv na posúdenie schopností a možností povinného rodiča a s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, je už len vzhľadom na uplynulú značnú dobu od poslednej relevantnej úpravy výživného otca k maloletému dieťaťu (právoplatnosť rozsudku dňa XX.XX.XXXX) nutné konštatovať, že nastali zásadné zmeny najmä v pomeroch na strane maloletého dieťaťa. Je nesporné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. XC XX/XXXX-XX zo dňa XX. XX. XXXX (právoplatným XX. XX. XXXX), uplynula značná doba (viac ako X rokov), v dôsledku čoho došlo k podstatnej zmene pomerov a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca mal maloletý M. X rokov a nastúpil na povinnú školskú dochádzku, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu otca na zníženie výživného mal maloletý M. XX,X roka, bol žiakom X. ročníka základnej školy. Odvolací súd ani v jednom bode nespochybňuje argumenty matky, ako aj kolízneho opatrovníka, že odôvodnené nároky a potreby dieťaťa vo veku blízkom veku dospelých sú neporovnateľne vyššie, ako v období poslednej úpravy výživného otca v roku XXXX (s výnimkou obdobia od XX. X. XXXX do XX. X. XXXX, kedy bolo výživné znížené na XXX eur mesačne). Odôvodnené potreby dieťaťa v tomto veku už takmer zodpovedajú potrebám dospelého človeka, v tomto veku dieťa mimoriadne intenzívne rastie, vyvíja sa, jeho nároky (obzvlášť chlapca) na stravu a ošatenie sú nadpriemerné a je tak nutné zohľadniť ako odôvodnené zvýšené výdavky matky na zakúpenie ošatenia, obutia, ale aj zvýšených nákladov na stravu, doplnky stravy a ďalšie nároky dospelávajúceho mladého človeka. Vzhľadom na vek maloletého je potrebné zohľadniť ako odôvodnené potreby aj veku zodpovedajúce kvalitatívne a kvantitatívne pestrejšie nároky dieťaťa, akými sú zvýšené výdavky na rôzne aktivity a záujmy dospelávajúceho maloletého, možnosť zakúpenia iných ako len nevyhnutných potrieb, ktoré však už v súčasnej modernej spoločnosti sú potrebami, vytvárajúcimi bežný životný štandard a predpoklad na všestranný rozvoj a intelektuálny vývin mladého dospelávajúceho človeka. Maloletý má bohatú záujmovú činnosť, venuje sa športovej činnosti, bicyklovaniu, lyžovaniu, výučbe V. jazyka, A., A. B.. Navyše maloleté dieťa dokončilo základnú školskú dochádzku a matka preukázala nástup maloletého na vyšší stupeň školského vzdelávania a to na strednej škole, maloletý bol prijatý a už aj vykonal zápis do X. ročníka X-. ročného vzdelávacieho N.túdia na B. V. G. v N.H., s čím sú spojené nesporne vyššie výdavky nutné na zabezpečenie ďalšieho štúdia maloletého, na zakúpenie školských, športových a iných pomôcok a potrieb. Niet tak pochyb, že na strane maloletého dieťaťa nastali a to podstatné a zásadné zmeny pomerov, ktoré by odôvodňovali novú úpravu výživného povinného rodiča. Avšak v zmysle zákonnej úpravy, hoc aj odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, sú podmienené a limitované reálnymi a objektívnymi možnosťami a schopnosťami povinného rodiča.

25. Pokiaľ ide o pomery matky a otca, súd prvej inštancie konštatoval, že došlo aj na strane matky od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu k zmene jej pomerov a to ohľadom výšky dosahovaných príjmov zo závislej činnosti. Matka nezmenila zamestnanie, tak v čase poslednej úpravy výživného, ako aj v súčasnej dobe, je zamestnaná u zamestnávateľa Z. d.d. - P. R., so sídlom XXX XX N., R. Q., pričom matka v poslednom posudzovanom období dosahovala čistý príjem zo zamestnania približne vo výške 900,- eur mesačne. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti mal súd z obsahu spisu potvrdením zamestnávateľa matky preukázané, že čistý priemerný mesačný príjem matky za obdobie 5/2017 do 4/2018 bol 2.111,56 eur (č.l. 82 spisu). Ďalej mal súd zdokladovaný čistý mesačný príjem matky za obdobie 5/2018 do 10/2018 vo výške 1.750,11 eur (č.l. 160 spisu). Je tak nutné konštatovať, že príjem matky oproti poslednému posudzovanému obdobiu značne vzrástol, súd prvej inštancie vyčíslil jej priemernú čistú mzdu za obdobie od mesiaca 11/2017 do 10/2018 vo výške 1.854, eur mesačne.

26. Pokiaľ ide o skúmanie, či nastala taká zásadná zmena pomerov na strane povinného rodiča, ktorá by odôvodňovala zníženie doposiaľ určenej vyživovacej povinnosti od posledného súdneho rozhodnutia, odvolací súd konštatuje, že otec dieťaťa bol v tom čase evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, vykonával zárobkovú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, pričom za zdaňovacie obdobie roku predchádzajúceho posudzovanému obdobiu (za rok 2010) vykázal základ dane v sume 4.826,56,- eur. Neskôr bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12P/12/2013-334 zo dňa 25.1.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/21/2017 zo dňa 16.8.2017, právoplatným dňa 26.9.2017, ktorým došlo k zníženiu výživného za obdobie od 26.8.2013 do 27.2.2015, a to na sumu 100,- eur mesačne. Otcovi bola zároveň určená povinnosť zaplatiť nedoplatok na výživnom splatnom za obdobie od 26.8.2013 do 27.2.2015 v celkovej sume 632,29,- eur, v mesačných splátkach po 30,- eur splatných spolu s bežným výživným. Otec bol v období od 1.10.2016 práceneschopný a jeho PN trvala i v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne mal nárok v danom období na nemocenské vo výške 7,34,- eur na deň. Od 1.1.2014 do 1. júla 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi. V čase od 2.9.2015 bol evidovaný ako zamestnanec v pracovnom pomere u M. R.. U otca oproti poslednému posudzovanému obdobiu nastala zásadná zmena jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov a to, že mu bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne priznaný invalidný dôchodok, a to od 6.9.2017 vo výške 274,60,- eur mesačne, pričom aktuálna výška jeho invalidného dôchodku je 281,80,- eur mesačne. Okrem tohto príjmu otec žiadny ďalší pravidelný mesačný príjem nemá. Podľa odborného posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 6.9.2017 bola u neho určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o XX %. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu je diagnóza O. B., ťažká generalizovaná forma. Okrem tohto ochorenia trpí však otec preukázateľne aj ďalšími vážnymi zdravotnými problémami, absolvoval P. liečbu, pri operácii utrpel A. (P.) H. Z. A., čím sa mu výrazne znížila kapacita A. (toto poškodenie je nezvratné), má Y. A. P. a chodí na injekcie do P. a diagnostikovali mu na druhom P. B. (R. R. - ochorenie ktoré je nezvratné a môže dôjsť k celkovej strate R.), o čom svedčia predložené lekárske správy. Pokiaľ matka spochybňuje a zľahčuje diagnózy a ochorenia otca, odvolací súd len v stručnosti odkazuje na obsah spisu, v ktorom sú pripojené a riadne zdokladované všetky otcom tvrdené ochorenia a to lekáskymi správami, prípadne odborným posudkom posudkového lekára Sociálnej poisťovne. Priznaná invalidita a aktuálne dosahovaný príjem, ako aj nepriaznivý zdravotný stav otca sú také okolnosti, ktoré odôvodňujú prehodnotenie jeho posledne súdom určenej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Aj napriek tomu, že odvolací súd absolútne nespochybňuje nárast (a to v zásadnej miere) odôvodnených potrieb oprávneného maloletého dieťaťa, ako však už odvolací súd vyššie konštatoval, aj objektívne a odôvodnené potreby oprávnenej osoby sú determinované reálnymi možnosťami a schopnosťami povinného rodiča. Odvolací súd v súvislosti s konštatovanými diagnózami a neustále sa len zhoršujúcemu zdravotnému stavu otca poznamenáva, že vzhľadom na charakter a závažnosť ochorení, ktorými otec maloletého preukázateľne trpí, ako aj s prihliadnutím na reálnu šancu ich liečenia a na záťaž, akú sú spôsobilé vo fyzickej aj psychickej rovine spôsobovať pacientovi, vyznievajú tvrdenia matky obsiahnuté v odvolaní, že otec má možnosť napriek priznanej invalidite pracovať neobmedzene, len ako čisto hypotetické. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ako aj so stanoviskom kolízneho opatrovníka, že otcovi maloletého jeho nepriaznivý zdravotný stav s nie optimistickou prognózou neumožňuje zvýšiť si svoj aktuálny príjem zárobkovou činnosťou. Nemožno v žiadnom prípade otcovi vyčítať eventuálne jeho laxný, ľahostajný čo nezodpovedný prístup k svojej vyživovacej povinnosti k maloletému synovi, nemožno mať za to, že by úmyselne či zámerne nevyužíval svoje schopnosti a možnosti s cieľom vylepšiť si svoj príjem. Z lekárskeho posudku a správ je objektívne zrejmé, že jeho fyzické schopnosti a možnosti pracovať a byť zárobkovo činným sú zjavne limitované jeho nepriaznivým zdravotným stavom so závažnými diagnózami. Pokiaľ matka v odvolacom konaní zotrváva aj napriek objektívnymi lekáskymi správami a vyšetreniami verifikovanému nepriaznivému zdravotnému stavu otca na svojich presvedčeniach, že otec je naďalej schopný platiť výživné v pôvodne určenej výške a že nedošlo od poslednej úpravy k žiadnej zásadnejšej zmene pomerov na strane otca, odvolací súd v tomto argumente poukazuje na vyššie konštatované objektívne okolnosti. Aj v priebehu konania vedeného pod sp. zn. 12P/12/2013 bolo už vykonaným nezávislým znaleckým dokazovaním ustálené, že miera schopnosti zamestnať sa otca bola znížená v rozsahu XX až XX percent (znalecký posudok vypracovaný O.. M.D. č. 2/2016 na č.l. 140 - 169 spisu sp. zn. 12P/12/2013), pričom v tom období bol otec ešte schopný vykonávať zárobkovú činnosť s určitými obmedzeniami - najmä bez preťažovania Y. a skutočne aj pracoval u zamestnávateľa M. R.. Ako však súd prvej inštancie správne v odôvodnení rozsudku poznamenal, išlo u neho o odlišné diagnózy ako v súčasnosti, išlo najmä o U. a Y. Z. t.j. degeneratívne zmeny na N. a G. Y. a poškodenie O. A.. Následne sa však zdravotný stav otca začal výrazne zhoršovať, kedy bol od 1. októbra 2016

hospitalizovaný v nemocnici v N. N. a následne v X. D. F. a bola mu zistená diagnóza O. B.. Súd prvej inštancie správne poznamenal, že toto ochorenie a jeho vplyv na pracovnú schopnosť otca vzhľadom na čas vypracovania vyššie uvedeného znaleckého posudku, pochopiteľne ešte nemohli byť znalkyňou hodnotené a zohľadnené. Priznanie plnej invalidity a to rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie Bratislava od 06.09.2017, s konštatovaným poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už o XX% a to v dôsledku ďalších a závažných ochorení otca, je tak zásadným faktorom dôvodnosti návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu.

27. Súd prvej inštancie po konštatovaní zmeny pomerov na strane matky, otca i maloletého dieťaťa následne vyhovel návrhu otca a rozhodol o znížení výživného na sumu 50,- eur mesačne, počínajúc odo dňa začatia konania. Odvolací súd však, po zohľadnení všetkých skutočností objektívne v konaní preukázaných, po zhodnotení aktuálnych reálnych a objektívnych možností a schopností otca, ako povinného rodiča, sa však stotožňuje s odvolacími argumentmi otca, že aj takto súdom znížená vyživovacia povinnosť je za súčasnej objektívnej situácie otca, vzhľadom na jeho zdravotný stav a reálne možnosti vlastným pričinením si zabezpečiť príjem, pre otca neúnosná a nadmieru zaťažujúca. Príjem otca z invalidného dôchodku je jeho jediným príjmom, ktorého výšku však nemôže sám povinný rodič ovplyvniť, pričom jeho zdravotný stav mu značne komplikuje, ak až úplne neznemožňuje, akékoľvek iné možnosti si zabezpečiť okrem invalidného dôchodku aj prípadný iný príjem. Pokiaľ matka v odvolaní argumentuje, že otec je až doposiaľ naďalej na webovej stránke spoločnosti V. - Z., s.r.o. (G.) evidovaný ako P. R. a teda zrejme túto činnosť naďalej vykonáva, odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu je verifikované tvrdenie otca, že z dôvodu, že túto činnosť už zo zdravotných dôvodov dlhodobo nevykonáva, požiadal o vymazanie svojho mena zo zoznamu obchodných zástupcov tejto spoločnosti uvádzaných na internetovej stránke spoločnosti. Listinne je preukázané, že otec tak urobil už dňom 10.09.2018 pričom toto oznámenie -žiadosť o výmaz zo zoznamu obchodných zástupcov, je obsiahnuté v spise na č.l. 180 a jeho prijatie je potvrdené aj pečaťou a podpisom zodpovednej pracovníčky spoločnosti V.- Z., s.r.o., so sídlom G. XXX, XXX XX U. P.. Pokiaľ tak otec naďalej figuruje na webovom sídle tejto obchodnej spoločnosti ako obchodný zástupca, ide o nedôslednosť tretieho subjektu bez reálnej výpovednej a dôkaznej hodnoty o tom, že otec skutočne činnosť obchodného zástupcu naďalej vykonáva. Potom je nutné porovnaním príjmu matky v súčasnej výške 1.854 eur, ku ktorému matka poberá aj prídavky na nezaopatrené dieťa a aj daňový bonus, pri zohľadnení jej výdavkov spojených so starostlivosťou o dieťa a porovnaním jediného príjmu otca vo výške 281,80 eur ako invalidného dôchodku, pri zohľadnení aj jeho hoci len minimálnych výdavkov, konštatovať zrejmy nepomer medzi osobnými, majetkovými a príjmovými pomermi oboch rodičov, ktorý majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu nezaopatrenému dieťaťu. Odvolací súd poukazuje na zákonnú dikciu ustanovenia § 85 ods. 2 Zákona o rodine, v zmysle ktorej obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Povinnosť oboch rodičov postarať sa o výživu detí je odrazom zásady, v zmysle ktorej úhradu potrieb na výživu dieťaťa poskytujú približne v rovnakej miere obidvaja rodičia podľa svojich síl, možností, schopností, dosiahnutého stupňa vzdelania a pomeru svojich zárobkov, s ohľadom na ich celkovú a objektívnu osobnú, majetkovú a finančnú situáciu. Zákonom deklarované právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov vychádza zo zásady práva dieťaťa na takú životnú úroveň, ktorú by dieťa malo, keby žilo v spoločnej domácnosti povinného rodiča a malo tak možnosť podieľať sa na užívaní a požívaní jeho majetku. Pokiaľ je preukázateľne životná úroveň povinného rodiča nízka, až na hranici životného minima či chudoby, nemožno voči nemu priznať oprávnenému dieťaťu právo na výživné, ktoré celkom zjavne presahuje objektívnu a subjektívne nezavinenú životnú úroveň povinného rodiča.

28. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné osobitne reagovať aj na odvolací argument matky, ktorá opakovane poukazuje na výkon svojej osobnej starostlivosti o maloletého s tým, že zrejme má za to, že si výkonom osobnej starostlivosti o dieťa plní svoju vyživovaciu povinnosť v plnom rozsahu. Osobná starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú poskytuje jeden z rodičov, tvorí ekvivalent materiálnej (peňažnej) hodnoty plateniu výživného, zodpovedajúcu peňažnému príspevku druhého z rodičov. Náročnosť osobnej starostlivosti o dieťa je však nepochybne závislá od veku dieťaťa, pri deťoch dojčenského, predškolského a mladšieho školského veku si rodič osobne sa starajúci o dieťa ešte plní spravidla vyživovaciu povinnosť výkonom osobnej starostlivosti v plnom rozsahu. Maloletí staršieho školského veku a vo veku blízkom veku dospelých však už na druhej strane nie sú odkázaní na celodennú osobnú starostlivosť rodiča, v dôsledku veku sa osamostatňujú a sú schopné zabezpečiť si mnohé svoje potreby i samostatne. Keďže osobná starostlivosť už v tomto veku dieťaťa nekompenzuje v plnom rozsahu materiálnu hodnotu poskytovanú druhým z rodičov, je rodič, ktorému bolo dieťa zverené

do výchovy, povinný úmerne tomu podieľať sa na jeho výžive aj finančnou čiastkou. Odvolací súd tak, s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 4 Zákona o rodine, konštatuje, že maloletý vo veku XX rokov už nepochybne nevyžaduje celodennú osobnú starostlivosť matky a tak osobnú starostlivosť poskytovanú matkou už nie je možné v jej prípade považovať v plnej miere za kompenzáciu hodnote zodpovedajúcej peňažnému príspevku druhého rodiča.

29. Hoci, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, vo všeobecnosti zníženie výživného nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa a nebolo by odôvodnené ani zvýšenými výdavkami a nárokmi maloletého vzhľadom na jeho vek, v konkrétnej veci je však takéto rozhodnutie nevyhnutné a odôvodnené s ohľadom na zmenené osobné, majetkové a zárobné pomery na strane otca. Odvolací súd po zohľadnení a konštatovaní všetkých uvedených okolností dospel k záveru, že je primerané znížiť vyživovaciu povinnosť otca na maloletého M. na sumu 40 eur mesačne počnúc dňom podania návrhu na zníženie výživného, teda odo dňa 06.02.2018. Aj keď takto určené výživné nie je schopné pokryť objektívne odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, avšak nie je v súčasných reálnych možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého vyššou čiastkou bez toho, aby reálne došlo k neúmernému zníženiu jeho životnej úrovne na hranicu chudoby a životného minima. Odvolací súd okrajovo poznamenáva, že pokiaľ matka, aj kolízny opatrovník poukázali v odvolacom konaní na eventúálnu možnosť a spôsobilosť rodiny otca pomôcť mu s platením výživného na jeho nezaopatrené dieťa, okolnosť, že otec má pomoc a podporu vo svojej vlastnej širšej rodine nie je z hľadiska posudzovania jeho osobných a zárobných pomerov relevantná. Zákonná úprava jednoznačne deklaruje zákonnú vyživovaciu povinnosť rodičov k nezaopatrenému dieťaťu a nie je zákonný ani morálny dôvod prenášať ťažisko vyživovacej povinnosti z povinného rodiča na jeho príbuzných. Znížením výživného otca pritom nedôjde k ohrozeniu vyživovacích potrieb maloletého dieťaťa, pretože matka dosahuje dostatočne vysoké príjmy tak zo zamestnaneckého pomeru, ako aj poberaním prídavkov na dieťa a daňového bonusu a pokiaľ matka už vzhľadom na vek maloletého je povinná taktiež adekvátne prispievať aj finančne na maloletého a najmä za predpokladu, ak druhý povinný rodič nie je objektívne schopný prispievať na výživu dieťaťa vyššou sumou, je potom nevyhnutné ťažisko pokrývania potrieb dieťaťa presunúť na druhého povinného rodiča, obzvlášť, pokiaľ mu to jeho osobné, zárobné a majetkové pomery zjavne umožňujú. Otec je schopný prispievať na výživné maloletého mesačne čiastkou 40 eur bez ohrozenia vlastnej existencie. Takto stanovené výživné zodpovedá súčasným možnostiam a schopnostiam otca maloletého dieťaťa a je tiež postačujúce a primerané vzhľadom na možnosti a schopnosti matky, v nadväznosti na súčasné odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Určené výživné zohľadňuje aj skutočnosť, že maloletý M. si už vzhľadom na svoj vek - XX rokov - a predpokladanú mieru samostatnosti - nevyžaduje celodennú či intenzívnu osobnú starostlivosť matky a tak starostlivosť poskytovaná matkou už nie je možné v jej prípade považovať v plnej miere za kompenzáciu hodnote zodpovedajúcej peňažnému príspevku druhého rodiča.

30. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd sčasti vyhovel návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť platiť znížené výživné na maloletého M. M. vo výške 40,- eur mesačne, počnúc od 6.2.2018, so splatnosťou vždy do 20-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

31. Odvolací súd výživné otca znížil odo dňa začatia konania, od 6.2.2018, ku ktorému dňu už nepochybne bola preukázaná zmena pomerov na strane všetkých účastníkov konania. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č.k. 26P/24/2018-60 zo dňa 8.2.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoP/37/2018-132 zo dňa 20.8.2018, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým súd do právoplatného rozhodnutia vo veci samej znížil výživné otca na maloleté dieťa zo sumy 130 eur mesačne na 40 eur mesačne počnúc dňom 06.02.2018. Pokiaľ tak bol otec povinný počnúc týmto dňom platiť výživné na maloleté dieťa v sume, ako ju ustálil výrokom I. tohto rozsudku odvolací súd, je tak zrejme, že otcovi nevznikol nedoplatok na výživnom.

32. Odvolací súd súčasne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým súd v súlade s ustanovením § 363 CMP zrušil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia č. k. 26P/24/2018-60 zo dňa 8.2.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/37/2018 zo dňa 20.8.2018, keďže vyhlásením rozsudku zanikli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, ako aj vo výroku IV. , ktorým súd správne vyslovil, že jeho rozhodnutím dochádza k zmene predošlého rozsudku, ktorým

bola naposledy upravovaná vyživovacia povinnosť otca, ako aj v závislom výroku V. o trovách konania, o ktorých súd správne rozhodol podľa ustanovenia § 52 a § 57 CMP.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396, § 262 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).